

slagets Fremkomst med Glæde; det har givet Lejlighed til, at en Principklaring kan finde Sted overfor dette Spørgsmaal, og det finder jeg i høj Grad ønskeligt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Jeg skal senere komme tilbage til nogle Udtalelser, som den højtærede Minister og en Del af de ærede Medlemmer er fremkommet med, men jeg vil gerne straks rette to Misforstaaelser, som jeg synes, der var i den højtærede Ministers Udtalelser. Den ene, som jeg dog tillægger mindre Vægt, er den; at et Forslag om Invaliditetsforsikring i mindste Maade skulde vedrøre Spørgsmaalet om Arbejdsgivernes Forpligtelse til at tegne, hvad jeg i denne Forbindelse vil kalde Ansvarsforsikring. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at der ved en Forsikring mod Invaliditet skal tages det mindste bort af den Forpligtelse, Arbejdsgiveren har; den paagældende Arbejder beholder sin fulde Ret til den Forsikringssum, som Arbejdsgiveren skal sikre ham, uanset at han ogsaa har en Invaliditetsforsikring at falde tilbage paa.

Den anden og for mig vigtigere Misforstaaelse er, at Ministeren stadigvæk synes at gaa ud fra, at der af Flertallet i Kommissionen er stillet Forslag om en Alderdomsforsikring. Til at begynde med troede jeg, det skyldtes en Fortalelse af den højtærede Minister, naar han Gang paa Gang talte om Alderdomsforsikring, men efterhaanden forstod jeg, at Ministeren gik ud fra, at vi havde stillet Forslag om en Alderdomsforsikring. Det har vi aldeles ikke gjort, vi har stillet Forslag om en Invaliditetsrente, om Invalideforsikring, og saa stod vi overfor Spørgsmaalet, om denne skulde ophøre, naar den paagældende naaede en bestemt Alder og Alderdomsunderstøttelsen indtræder, om vi skulde sige til den paagældende: Nu betaler du din Præmie — man kalder det en Kopskat, hvad jeg siden skal komme tilbage til; det er enhver Præmie, ved Arbejdsløshedsforsikring er Præmien ogsaa en Kopskat — for at være forsikret imod Invaliditet, men hvis du ikke bliver Invalid, inden du naar en bestemt Alder, skal du intet have. Det var det Spørgsmaal, vi skulde tage Stilling til, og vi kom da til det Resultat, at det vilde være mest retfærdigt overfor de paagældende, at de fik Invalidenteren, selv om Alderen var

Aarsag til, at de blev Arbejdsinvalid. Men der er ikke det mindste, hverken Forslagets Titel eller andetsteds, der berettiger til at sige, at vi har stillet Forslag om Alderdomsforsikring. Vi har, som sagt, stillet Forslag om Invaliditetsforsikring, og at det ogsaa kommer til at virke paa den Invaliditet, der er en Følge af Alderdom, er et Spørgsmaal, man kan forhandle om, og jeg skal være meget villig til at forhandle om, hvorvidt man skal gaa frem paa samme Maade som i England, hvor man har en Alderdomsunderstøttelse fra det 70de Aar. Det er det, jeg har talt om, og jeg udtalte mig saa tydeligt, at jeg ikke troede, Ministeren kunde tage fejl af Meningen.

Indenrigsministeren (Rode): Det forekommer mig, at det ærede Medlems (Jensen-Sønderup) Udtalelser nu i høj Grad betegner et Tilbagetog fra det i hans oprindelige Stilling nedlagte Princip. Naar det ærede Medlem nu erklærer sig villig til at udskille Alderdomsunderstøttelsen fra Forsikringsprincippet, er Forskellen fra den Folkeforsikring, han har holdt saa mange Taler om ude i Landet, aldeles umiskendelig for alle, der har hørt disse Udtalelser. Det Forslag, han har fremsat, er et Forslag om Invaliditetsrente, og i dette behandles Alderdom som en Art Invaliditet, der følgelig gør Krav paa samme Rente som anden Invaliditet. Men jeg har selvfølgelig ikke det mindste at indvende imod, at det ærede Medlem stykkevis opgiver sin Tanke, det kan jo let føre til, at han til sidst opgiver den helt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Hvis den højtærede Minister har læst Kommissionens Betænkning, vil han have set, at det ikke er et Spørgsmaal, som først nu drages frem, men at det har været drøftet indgaaende i Kommissionen, og der er udtrykkelig sagt, at Kommissionen til sidst er naaet til, at man ikke kan have Alderdomsunderstøttelse i Forbindelse med Invaliditetsrente. Der er, forekommer det mig, ikke noget som helst i Retning af et Tilbagetog i mine Udtalelser; jeg har blot gjort opmærksom paa, at Ministeren ikke har Ret til at tale om Alderdomsforsikring, thi der er kun stillet Forslag om Invalidenteren, og der er ikke den mindste Forandring i mit Standpunkt i saa Henseende. Jeg har